

Förr var det Lort. Idag är det Fort.

IT-tekniken har gjort Sverige till ett delat land. IT-sektorn i städerna jublar av börsframgångar och fylls av drömmar om fantastiska tekniska lösningar inom en snar framtid.

I gles- och på landsbygden misstror man makten och förbereder sig på elände.

- Det är bara att bryta ihop och gå vidare.

- Man vaknar på morgonen och så är den dagen förstörd.

Och visst har man skäl till misstro. Ericsson och de övriga jättelika kommunikationsföretagen tror ju inte själva på sin egen idé. De menar att IT-tekniken gör det möjligt att bo var som helst, långt bort i skogarna och högt uppe på bergen med frisk luft och friskt vatten och driva företag därifrån,

men lägger samtidigt huvudkontoret i London då man, som man säger, måste finnas bland folk i händelsernas centrum.

Samma sak ser man i fusionen Telia-Telenordia. Två företag med kommunikation som specialitet skall slås samman och det som de verkar ha mest problem med är just kommunikationen mellan parterna.

Men en gång i tiden var det den industriella kapitalismen som jublade av framtidstro. Norrland koloniserades snabbt.

Vattenkraften, skogsbruket och gruvnäringen industrialiserades under hammarslagens käcka slag.

Det var bara det att jordbruket släpade efter.

1938 åkte Lubbe Nordström runt i Sverige och kunde konstatera att bödernas hygieniska standard var förfärlig: man hade brunn och dass i samma grop, man pinkade över generationerna och lät de sjuka ligga i de kvalmigaste hålorna i hemmet. I boken LORT-SVERIGE och i mängder av radioprogram fokuserade han på detta problem och redan efter kriget var problemet avhjälpt. Jordbruket och industrin stod sida vid sida och rekordåren efterlöste varandra.

Idag har vi förverkligat 30-talets vidlyftigaste framtidsdrömmar. Lorten är borta men nu har ett annat problem stigit fram: Forten, på alla nivåer går det allt snabbare tack vare IT-tekniken. Allt skenar och ingen har överblick över vad som sker. Lort-Sverige är borta men Fort-Sverige är här. Politikerna talar 20% snabbare idag än för fem år sedan. Percy Barnevik tål inte folk som pratar sakta. Och han säger det öppet under styrelsesammanträdena. I början av seklet rörde sig varje människa i snitt 2 km per dag. Nu är vi uppe i 60 km per dag och person.

Tidsbegreppen har börjat upplösas. På en husvägg i Piteå har någon skrivit:

" Om du går fort och skrattar mycket så märker ingen att du är ful".
I Uppsala säger en kvinna till mig i förbifarten: "Gode Gud ge mig tålamod, men gör det fort!"

I folkvimlet hör man de nya kommentarerna:

- Man skulle ha en större och snabbare bil så man kom fortare ut i naturen.

- Hon frågade mig hur gammal jag var och eftersom jag lyfte ansiktet 1993 så kunde jag med fog säga att vi var jämgamla.

Förtagen outsourcar, satsar på kärnverksamhet, det inhyres och går allt snabbare i IT-världen. Ingen har överblick över vad som egentligen sker.

Var finns den humanist - får det måste vara en sådan - som kan formulera vad som sker, som kan få den Industriella och den Informationella kapitalismen att börja harmonisera med varandra?

Den dagen väntar ett nytt kliv i samhällsutvecklingen.

Vem kan resa runt och skriva Fort-Sverige under pseudonymen Lubba Nordström?

Lasse Eriksson i Prag 14 nov 1999